

„ezErdély” projektnapló

Indulás: első nap 2014. április 13. 22 óra

Alig vártuk, hogy elérkezzen ez a nap, mert ez „ezErdély” induló napja. Buszunk időben megérkezett, gyorsan bepakoltuk a csomagjainkat és elfoglaltuk helyeinket. Elbúcsúztunk szüleinktől és útra keltünk.

Gyorsan átjutottunk a határon, így hajnalban már Nagyszalontára érkeztünk. Egy megható

megemlékezés után gyertyákat gyújtottunk és elhelyeztük koszorúkat Arany János szobránál. Majd megtekintettük a Csonka tornyot.

A Király-hágó megtekintése után a parajdi sóbánya következett. Számunkra ez a székelyföldi látogatás egyik legkülönlegesebb látványossága volt. A holdbéli tájra emlékeztető sóbánya mélyében Nepomuki Szent Jánosnak, a sóbányászok védőszentjének szentelt kápolnájában is jártunk, de a hatalmas sótermekben élvezhettük a szuvenírbolt, a gyermekjátsszó és a kalandpark adta lehetőségeket is.

Utána az Áprily Lajos költő emlékházát tekintettük meg, akinek emlékművét megkoszorúztuk, és meghatódtunk a rajta található idézeten.

Második nap

Délelőtt felvettük a kapcsolatot a gyergyóújfalui Elekes Vencel Általános Iskola 7. osztályos tanulóival.

Rövid ismerkedés után közösen kirándultunk, úticélunk a Sűgő-barlang volt. Meghallgattunk egy kiselőadást a barlang mondájáról, és az ott élő denevérfajokról.

Innen a Békás-szoros megtekintetése volt a következő cél. Ez számunkra alföldi gyerekeknek igazi természeti ritkaságnak, egyedülálló látványnak tűnt, mivel a Kárpátokban még sajnos eddig nem jártunk. Amikor megláttuk, hogy a szorosban az országotat több kilométeren keresztül két-háromszáz méter magas sziklafalak szegélyezik, amelyek között az út és a patak épphogy csak elfér, igen elcsodálkoztunk.

A Békás-patak fölött magasodó Gyilkos-kő egy része leszakadt, és elzárta a patak lefolyását, ezáltal egy gyönyörű tó keletkezett, amelynek különleges ásványi tartalma miatt rengeteg látványosság található itt. A tó környékének romantikus hangulatát a rossz idő miatt nem annyira tudtuk élvezni.

Este egy közös vetélkedőn vettünk részt, aminek azt a címet adtuk, hogy „ Ismerjük meg egymást!”.

Csapatokat alkottunk, majd a lakóhelyeinkkel kapcsolatos feladatlapot töltöttünk ki.

A közös játékot tanáraink oklevéllel jutalmazták.

Harmadik nap

Reggeli után Székelyudvarhelyre indultunk. A város szépsége lenyűgöző volt, és a szakadatlan eső sem vette el a kedvünket. A Szobor-parkban lévő 13 történelmi és irodalmi nagyság szobra előtt megemlékeztünk.

A székelyudvarhelyi Líceum parkjában homoktövis gyógynövénycserjét ültettünk.

Innen Segesvár felé tartottunk, először azt a helyet néztük meg, ahol Petőfi Sándor az utolsó estjét töltötte. Ezután megtekintettük a Világörökség részét képező középkori várnegyedét. A zezugos középkori utcákkal, régi házakkal borított várhegy, díszes tornyaival és csipkézett bástyaival elkápráztatott bennünket. Jó volt sétálgatni a vár utcáin és vásárolgatni a hangulatos kis boltokban.

A következő állomás a fehéregyházi kút volt, ahol Petőfit utoljára látták.

Orbán Balázsnak, a Székelyföld szerelmesének és támogatójának szejkefürdői emléke előtti tisztelgésül végigmentünk a 12 különböző stílusú faragott székelykapun a dombtetőn lévő sír felé.

Később a híres székely író, Tamási Áron szülőfalujába, Farkaslakára látogattunk. Emlékművét, valamint a mögötte lévő sírját megkoszorúztuk. Az emlékművön az író műveinek néhány alakját, a székely népi élet és balladák jeleneteit láthattuk kifaragva, ami nagy hatást gyakorolt ránk.

Ezt a napot is örömmel, de nagyon fáradtan zártuk le.

Negyedik nap:

Dél előtt a gyergyószentmiklósi Tarisznyás Márton Múzeumba látogattunk, aminek megtekintettük érdekes gyűjteményét. Láttunk gyergyói festett bútorokat, viseleteket, egyéb népi eszközöket. Az épület udvarán régi szekereket, gépeket, illetve egy koporsókat szállító nagy fekete hintót állítottak ki.

A délutánt Korondon töltöttük kézműves foglalkozásokkal. Először a fazekas mesterség rejtelmeivel ismerkedtünk meg.

Majd a taplógombából készített tárgyak elkészítéséről tájékozódhattunk.

A szálláshelyünkön „meglepetésparti” várt ránk - amiről tudtunk -, táncházat szerveztek a helyiek. Itt mindenki megmutathatta a tánc tudását, bár voltak olyan lépések, amikkel a Monthy Pitonban is megálltuk volna a helyünket.

Ma este sem kellett bennünket elringatni, de egyre jobban érezzük magunkat e gyönyörű vidéken, annak ellenére, hogy ma már össze is kellett csomagolnunk. Holnap indulunk hazafelé.

Ötödik nap

Ma reggel nagyon korán keltünk. Rengeteg elemőzsiával láttak el bennünket vendéglátóink, majd fájdalmas búcsút vettünk tőlük. Elindultunk hazafelé. Ötödik napra kicsit elfáradtunk, mégis felvillanyozott az a gondolat minket, hogy az erdélyi reneszánsz építészet legszebb példájának tartott Lázár kastélyt láthatjuk ma.

Útközben Marosvásárhelyt, a székelyek legnagyobb városát is érintettük, és megnéztük a lenyűgöző egyetemi várost.

Megcsodáltuk az egyedi magyar, szecessziós stílusban épült városházát, ami szerintünk ennek az építészeti stílusnak csodaszép példája.

Hazafelé utunknak a magyar történelem és művészettörténet emlékeiben gazdag Kolozsvár kihagyhatatlan állomása volt. A Szent Mihály templom emelkedett gótikus stílusával nagy hatást gyakorolt ránk.

A templom mellett álló Mátyás király lovas szobra előtt egyik osztálytársunk elmondott egy Mátyás királyról szóló mondát. Felelevenítettük történelmi ismereteinket. Kicsit sétálgattunk a főtéren, magunkba szívtuk Erdély különleges levegőjét és így búcsúzva, elindultunk haza.

Hamarosan elértük a határt, éjfélre értünk haza. A szüleink az iskola hátsó bejáratánál vártak minket. Boldogan, élményekkel tele, de kicsit mégis szomorúan tértünk haza. Kár, hogy ilyen hamar véget ért erdélyi utunk, még maradtunk volna egy hetet!